

EUROPEES PARLEMENT

2009 - 2014

Zittingsdocument

A7-0159/2011

18.4.2011

VERSLAG

over het garanderen van onafhankelijke effectbeoordelingen
(2010/2016(INI))

Commissie juridische zaken

Rapporteur: Angelika Niebler

INHOUD

Blz.

ONTWERPRESOLUTIE VAN HET EUROPEES PARLEMENT	3
TOELICHTING.....	13
ADVIES VAN DE COMMISSIE ECONOMISCHE EN MONETAIRE ZAKEN	15
ADVIES VAN DE COMMISSIE MILIEUBEHEER, VOLKSGEZONDHEID EN VOEDSELVEILIGHEID	18
ADVIES VAN DE COMMISSIE INDUSTRIE, ONDERZOEK EN ENERGIE	22
ADVIES VAN DE COMMISSIE INTERNE MARKT EN CONSUMENTENBESCHERMING	26
UITSLAG VAN DE EINDSTEMMING IN DE COMMISSIE	29

ONTWERPRESOLUTIE VAN HET EUROPEES PARLEMENT

over het garanderen van onafhankelijke effectbeoordelingen (2010/2016(INI))

Het Europees Parlement,

- gelet op het Verdrag van Lissabon en het Handvest van de grondrechten van de Europese Unie, die op 1 december 2009 in werking zijn getreden,
- gezien de mededeling van de Commissie van 8 oktober 2010: "Slimme regelgeving in de Europese Unie" (COM(2010)0543),
- onder verwijzing naar zijn resolutie van 9 september 2010 over "De wetgeving verbeteren" overeenkomstig artikel 9 van het Protocol betreffende de toepassing van de beginselen van subsidiariteit en evenredigheid (vijftiende jaarverslag van de Commissie)¹,
- onder verwijzing naar zijn resolutie van 21 oktober 2008: "De wetgeving verbeteren 2006" overeenkomstig artikel 9 van het Protocol betreffende de toepassing van de beginselen van subsidiariteit en evenredigheid²,
- onder verwijzing naar zijn resolutie van 4 september 2007: "De wetgeving verbeteren 2005": toepassing van de beginselen van subsidiariteit en evenredigheid – 13de jaarverslag³,
- onder verwijzing naar zijn resolutie van 10 juli 2007 over het minimaliseren van uit wetgeving voortvloeiende administratieve lasten⁴,
- onder verwijzing naar zijn resolutie van 16 mei 2006: "De wetgeving verbeteren 2004": toepassing van het subsidiariteitsbeginsel – 12de jaarverslag⁵,
- onder verwijzing naar zijn resolutie van 20 april 2004 over de toetsing van de impact van de communautaire regelgeving en de raadplegingsprocedures⁶,
- gezien het Interinstitutioneel Akkoord "Beter wetgeven" van 16 december 2003 van het Europees Parlement, de Raad en de Commissie,
- gezien de interinstitutionele gemeenschappelijke aanpak van effectbeoordelingen, waarover het Europees Parlement, de Raad en de Commissie in november 2005 overeenstemming hebben bereikt,
- gezien speciaal verslag nr. 3/2010 van de Europese Rekenkamer,
- gezien de conclusies van de in opdracht van het Europees Parlement verrichte studie naar effectbeoordelingen in de EU-lidstaten,

¹ P7_TA(2010)0311.

² PB C 15E van 21.1.2010, blz. 16.

³ PB C 187 E van 24.7.2008, blz. 67.

⁴ PB C 175 E van 10.7.2008, blz. 124.

⁵ PB C 297 E van 7.12.2006, blz. 128.

⁶ PB C 104 E van 30.4.2004, blz. 146.

- gezien de richtsnoeren voor de effectbeoordelingen van de Commissie van 15 januari 2009, en de bijlagen hierbij (SEC(2009)0092),
 - gezien de mededeling van de Commissie van 5 juni 2002: "Effectbeoordeling" (COM(2002)0276),
 - gezien de kaderovereenkomst tussen het Parlement en de Commissie van 20 oktober 2010,
 - gezien de mededeling van de Commissie van 28 oktober 2010: "Een geïntegreerd industriebeleid in een tijd van mondialisering – Concurrentievermogen en duurzaamheid centraal stellen" (COM(2010)0614),
 - gezien het verslag voor 2010 van de Dienst voor effectbeoordelingen (SEC(2011)0126),
 - gezien de brief van 16 november 2010 van de voorzitter van de Commissie rechten van de vrouw en gendergelijkheid aan de rapporteur over de conclusies van een effectbeoordeling betreffende de uitbreiding van het moederschapsverlof tot 20 weken,
 - gelet op artikel 48 van zijn Reglement,
 - gezien het verslag van de Commissie juridische zaken en de adviezen van de Commissie economische en monetaire zaken, de Commissie milieubeheer, volksgezondheid en voedselveiligheid, de Commissie industrie, onderzoek en energie en de Commissie interne markt en consumentenbescherming (A7-0159/2011),
- A. overwegende dat effectbeoordelingen een systematische evaluatie van de verwachte gevolgen van regelgeving zijn,
- B. overwegende dat de totstandbrenging van een transparant, duidelijk, doeltreffend en kwalitatief hoogstaand regelgevingsklimaat een prioritaire doelstelling van het EU-beleid moet zijn,
- C. overwegende dat effectbeoordelingen positief bijdragen tot algehele verhoging van de kwaliteit van communautaire regelgeving, hetgeen in het belang van betere wetgeving is,
- D. overwegende dat de problemen die zich voordoen bij de tenuitvoerlegging van het bestaande recht van de Unie onder meer het gevolg zijn van slecht opgestelde wetsteksten, en dat alle Europese wetgevende organen hiervoor gezamenlijk verantwoordelijk zijn,
- E. overwegende dat het Verdrag van Lissabon horizontale en milieuclausules bevat (de artikelen 9 en 11 van het VWEU) die in aanmerking moeten worden genomen bij de bepaling en de uitvoering van het beleid en het optreden van de Unie, en die bepalen dat een diepgaande analyse vereist is van de sociale en milieugevolgen van alle regelgeving die wordt voorgesteld;
- F. overwegende dat bij de uitvaardiging van nieuwe wetgeving en bij de vereenvoudiging en herschikking van bestaande wetten effectbeoordelingen kunnen strekken tot een betere evaluatie van hun sociale en economische gevolgen en hun gevolgen voor milieu en gezondheid en van hun verenigbaarheid met de grondrechten, en zo kunnen bijdragen aan

inkrimping van de bureaucratie en kunnen zorgen voor de samenhang van het beleid van de EU om de overkoepelende, door de Europese Raad vastgelegde, doelstellingen te bereiken,

- G. overwegende dat het Effectbeoordelingscomité (IAB) door de Commissie als onafhankelijk wordt beschouwd, hoewel het onder de voorzitter van de Commissie ressorteert, bestaat uit hooggeplaatste ambtenaren uit diverse DG's en wordt voorgezeten door de adjunct-secretaris-generaal; overwegende dat dit vooringenomenheid met betrekking tot de ontvangen informatie tot gevolg heeft en daarmee het neutraliteitsvereiste wordt geschonden,
- H. overwegende dat het meerdere malen heeft verklaard voorstander te zijn van het gebruik van onafhankelijke effectbeoordelingen in de Europese Unie,
- I. overwegende dat de kwaliteit van de door de Commissie verrichte effectbeoordelingen niet constant is en dat effectbeoordelingen van de Commissie dikwijls meer dienen als rechtvaardiging van een wetgevingsvoorstel dan als objectieve afweging van de feiten,
- J. overwegende dat effectbeoordelingen kunnen worden gebruikt om onnodige bureaucratische hindernissen op te werpen voor de verdere ontwikkeling of inwerkingtreding van Europese wetgeving of beleidsmaatregelen,
- K. overwegende dat het Parlement, de Raad en de Commissie zich in het interinstitutioneel akkoord van 16 december 2003, de interinstitutionele gemeenschappelijke aanpak van effectbeoordelingen van november 2005 en in de kaderovereenkomst van 20 oktober 2010 ertoe hebben verbonden een agenda voor betere wetgeving te formuleren, en dat dit besluit concrete voorstellen bevat ter verbetering van effectbeoordelingen,
- L. overwegende dat de Commissie een nieuwe aanpak voor haar industriebeleid volgt, waarbij alle beleidsvoorstellen met belangrijke gevolgen voor de economie grondig geanalyseerd moeten worden op hun consequenties voor het concurrentievermogen,

Algemene eisen voor effectbeoordelingen op Europees niveau

- 1. benadrukt dat effectbeoordelingen een belangrijk instrument zijn om slimme en betere wetgeving te realiseren tijdens de gehele beleidscyclus en dat de Europese wetgever intensiever gebruik moet maken van deze effectbeoordelingen om de economische en sociale gevolgen en de gevolgen op het vlak van milieu en gezondheid van zijn beleidsopties alsook hun impact op de grondrechten van de burgers beter te kunnen inschatten, waarbij niet mag worden vergeten dat een kosten-batenanalyse slechts een van de mogelijke criteria is;
- 2. is verheugd over de mededeling van de Commissie over "slimme regelgeving", en benadrukt dat effectbeoordelingen een sleutelrol moeten vervullen in de gehele beleidscyclus, van ontwerp tot tenuitvoerlegging, handhaving, evaluatie en herziening van de wetgeving; benadrukt het belang van goed doordachte en volledig geïnformeerde besluitvorming tijdens de ontwerpfasen van wetgevingsvoorstellen, omdat dit zowel kan resulteren in kwalitatief betere resultaten als in een korter wetgevingsproces;
- 3. wijst op de noodzaak van grondige effectbeoordelingen als voorwaarde voor hoogwaardige wetgeving en correcte omzetting, toepassing en handhaving;

4. onderstreept dat een effectbeoordeling op geen enkele wijze het politieke debat en het democratische besluitvormingsproces van de wetgever kan vervangen, maar uitsluitend fungeert als inhoudelijke voorbereiding van een politiek besluit;
5. onderstreept dat effectbeoordelingen moeten worden verricht in het beginstadium van de beleidsontwikkeling; benadrukt dat ze volledig onafhankelijk moeten zijn en altijd gebaseerd moeten zijn op een gefundeerde en objectieve analyse van de mogelijke gevolgen;
6. wijst erop dat de medewetgevers zich overeenkomstig het Interinstitutioneel Akkoord over beter wetgeven hebben verbonden om, wanneer zij zulks passend en noodzakelijk achten voor het wetgevingsproces, vóór de aanneming van alle inhoudelijke amendementen effectbeoordelingen te verrichten;
7. acht het noodzakelijk externe deskundigen van alle betrokken beleidsterreinen en alle groepen belanghebbenden bij het effectbeoordelingsproces te betrekken om onafhankelijkheid en objectiviteit te kunnen waarborgen; onderstreept in dit verband het fundamentele verschil tussen openbare raadplegingen en onafhankelijke effectbeoordelingen; wijst erop dat het uiteindelijke resultaat en de controle van de methode en de kwaliteit van de effectbeoordeling een zaak van de instellingen van de Europese Unie moeten blijven om te garanderen dat zij aan dezelfde hoge normen beantwoorden;
8. pleit voor maximale transparantie bij de opstelling van effectbeoordelingen, met inbegrip van de vroegtijdige publicatie van omvattende draaiboeken voor voorgestelde wetgeving, om te zorgen voor gelijke toegang tot de wetgevingsprocedure voor alle belanghebbenden; acht het daarom noodzakelijk dat de huidige periode voor consultatie met de Commissie wordt uitgebreid tot 12 weken;
9. is van oordeel dat effectbeoordelingen van projecten of wetgeving die door overheden of van de overheid afhankelijke bedrijven worden gesteund niet door de betrokken instantie mogen worden goedgekeurd;
10. is van oordeel dat het van essentieel belang is dat effectbeoordelingen vooraf door de lidstaten worden getoetst om de gevolgen van voorgestelde regelgeving op de nationale wetgeving en het overheidsbeleid te beoordelen; vraagt dat meer beoordelingen achteraf worden uitgevoerd en dat verder wordt overwogen of verplichte correlatietabellen moeten worden opgenomen om na te gaan of EU-wetgeving correct werd geïmplementeerd door de lidstaten en of de doelstellingen ervan werden bereikt;
11. beschouwt effectbeoordelingen als een geschikt instrument om de relevantie van Commissievoorstellen te verifiëren, met name op het punt van naleving van de beginselen van subsidiariteit en evenredigheid, en om medewetgevers en het publiek in het algemeen duidelijk te maken om welke redenen voor een bepaalde maatregel is gekozen;
12. benadrukt dat de volgende elementen cruciaal zijn voor een goede effectbeoordeling: een probleemstelling, raadpleging van belanghebbende partijen, definiëring van de beoogde doelen en uitwerking van strategische beleidsopties;
13. acht het belangrijk nieuwe wetgevingsvoorstellen vergezeld te laten gaan van een effectbeoordeling; wijst erop dat dit in voorkomend geval ook geldt voor vereenvoudigingen

en herschikkingen van het recht van de Unie, alsook voor gedelegeerde handelingen en uitvoeringshandelingen overeenkomstig de bepalingen van de artikelen 290 en 291 van het VWEU;

14. beschouwt de effectbeoordeling als een "levend document" dat deel vormt van het wetgevingsproces; wijst erop dat voldoende soepelheid gewaarborgd moet zijn, zodat tijdens het wetgevingsproces aanvullende effectbeoordelingen kunnen worden uitgevoerd;
15. verlangt dat effectbeoordelingen niet uitsluitend toegespitst worden op de kosten-batenanalyse maar rekening houden met een groot aantal criteria, in overeenstemming met het beginsel van een geïntegreerde aanpak, zodat de wetgever een zo veelzijdig mogelijk beeld krijgt; wijst in dit verband op de in het interinstitutioneel akkoord van 16 december 2003 en de gemeenschappelijke aanpak van 2005 genoemde economische, sociale en milieuaspecten die in één enkele beoordeling bijeengebracht moeten worden; acht het in dat opzicht noodzakelijk dat wordt gezorgd voor samenhang tussen de beleidsterreinen en activiteiten van de EU door rekening te houden met al haar doelstellingen en in overeenstemming met het in artikel 7 van het VWEU vastgelegde beginsel van bevoegdheidstoedeling;
16. pleit ervoor in het kader van de effectbeoordelingen telkens een kosten-batenanalyse uit te voeren, dat wil zeggen een toetsing van de kostenefficiëntie van alle programma's en maatregelen waarvoor uitgaven zijn gedaan, en de mogelijke gevolgen voor het midden- en kleinbedrijf (MKB) te onderzoeken; verlangt in dit verband dat de MKB-toets uit de Small Business Act 2008 consequent wordt uitgevoerd; herinnert er in dit verband aan dat elke wet die het MKB belast een zorgvuldige beoordeling moet bevatten van bestaande regelgeving, met als doel de totale administratieve lasten voor het MKB te verminderen;
17. verlangt dat alle nieuwe beleidsvoorstellen met aanzienlijke gevolgen voor de concurrentiepositie van het bedrijfsleven in het kader van een effectbeoordeling intensief worden geanalyseerd; dringt er voorts op aan dat de gevolgen van de EU-regelgeving voor de concurrentiepositie van de Europese economie ook grondig worden geëvalueerd; wijst erop dat de Commissie in haar mededeling over een geïntegreerd industriebeleid in een tijd van mondialisering een dergelijke werkwijze in het vooruitzicht heeft gesteld;
18. wijst er met nadruk op dat lering moet worden getrokken uit de evaluatie achteraf van bestaande wetgeving en van een analyse van de ter zake dienende jurisprudentie van het Hof van Justitie, en dat er, alvorens er nieuwe wetgeving wordt voorgesteld, een behoorlijke gedachtewisseling plaats moet hebben over de strategische keuzes die op een bepaald beleidsgebied beschikbaar zijn;
19. pleit ervoor dat bij de uitvoering van effectbeoordelingen op Europees niveau ook wordt nagegaan wat de Europese toegevoegde waarde is, met andere woorden hoeveel kosten bespaard kunnen worden door voor een Europese oplossing te kiezen en hoeveel extra kosten voor de lidstaten ontstaan wanneer er geen Europese oplossing is;
20. is van oordeel dat in effectbeoordelingen rekening moet worden gehouden met de effecten voor de economische partnerschappen van de EU alsook de gevolgen van de keuze van een specifieke Europese norm in plaats van een internationale;

21. onderstreept dat bij effectbeoordelingen mogelijke alternatieven voor de wetgever volledig in rekening moeten worden genomen, waarbij ook telkens de optie van niet handelen serieus geanalyseerd moet worden;
22. benadrukt dat effectbeoordelingen niet mogen leiden tot meer bureaucratie en het wetgevingsproces niet onnodig mogen ophouden; is echter van mening dat voor effectbeoordelingen voldoende tijd moet worden uitgetrokken om een betrouwbaar resultaat op te leveren; beklemtoont in dit verband dat effectbeoordelingen niet mogen worden misbruikt als instrument om ongewenste wetgeving te blokkeren; pleit daarom voor het creëren van technische en bestuursrechtelijke voorwaarden zodat effectbeoordelingen vlot en op korte termijn kunnen worden opgesteld, bijvoorbeeld door middel van instrumenten als kaderovereenkomsten, versnelde aanbestedingen en optimaal gebruik van eigen middelen;
23. verzoekt in het kader van best practices gebruik te maken van de ervaring van andere landen die al jaren effectbeoordelingen opstellen en zo de op EU-niveau opgestelde effectbeoordelingen verder te verbeteren;
24. verzoekt de effectbeoordelingen gedurende het hele wetgevingsproces te actualiseren zodat rekening kan worden gehouden met veranderingen die zich tijdens het wetgevingsproces voordoen;
25. wijst erop dat effectbeoordelingen niet alleen vóór de aanneming van een wet (ex ante) moeten worden uitgevoerd, maar vooral ook nadien (ex post); herinnert eraan dat dit noodzakelijk is om te kunnen beoordelen of de doelstellingen van een wet daadwerkelijk gehaald zijn en in hoeverre wetgeving moet worden aangepast of gehandhaafd; benadrukt echter dat de beoordeling achteraf nooit de taak mag vervangen die de Commissie als "hoedster van de Verdragen" heeft om daadwerkelijk en tijdig toezicht te houden op de toepassing van het recht van de Unie door de lidstaten;
26. benadrukt de hoofdverantwoordelijkheid van de Commissie om effectbeoordelingen van hoge kwaliteit uit te voeren met betrekking tot voorstellen die ze indient wanneer ze haar initiatiefrecht uitvoert, in overeenstemming met het Verdrag;

Mogelijkheden tot verbetering op het niveau van de Commissie

27. onderkent dat de Commissie de afgelopen jaren haar effectbeoordelingen sterk heeft verbeterd; benadrukt evenwel dat de effectbeoordelingen nog altijd voor verbetering vatbaar zijn;
28. wijst in dit verband op het in 2006 opgerichte Effectbeoordelingscomité (Impact Assessment Board – IAB) van de Commissie, dat grotendeels verantwoordelijk is voor de verdere ontwikkeling van door de Commissie opgestelde effectbeoordelingen;
29. beklemtoont dat de leden van de IAB slechts formeel onafhankelijk zijn omdat zij thans door de Commissievoorzitter worden benoemd en instructies van hem ontvangen, zodat er geen sprake kan zijn van volledige onafhankelijkheid; verlangt derhalve dat de leden van de IAB, vooraleer zij benoemd worden, door het Parlement en de Raad gescreend worden; verlangt dat de hiërarchische verhouding tussen de leden en de Commissievoorzitter wordt opgeheven; verlangt dat de IAB en de deskundigen in de publieke sfeer moeten werken met

de hoogst mogelijke mate van transparantie, zodat hun onafhankelijkheid in de praktijk kan worden nagegaan;

30. pleit er voorts voor deskundigen van alle beleidsterreinen en alle betrokken groepen belanghebbenden bij het werk van de IAB te betrekken; verlangt dat deze deskundigen extern zijn en niet in hiërarchische verhouding tot de Commissie staan;
31. verlangt dat het Parlement, en in het bijzonder de ter zake bevoegde parlementaire commissies vroegtijdig en ten volle bij het effectbeoordelingsproces en de werkzaamheden van de IAB worden betrokken, bijvoorbeeld door middel van kennisgeving en tussentijdse verslagen; verzoekt de Commissie op het moment waarop het wetgevingsvoorstel wordt ingediend het Parlement en de Raad samen met de volledige effectbeoordeling samenvattingen van twee tot vier bladzijden daarvan te doen toekomen, en in voorkomend geval toe te lichten waarom er geen effectbeoordeling is uitgevoerd, opdat kan worden nagegaan dat alle belangrijke punten in aanmerking zijn genomen zonder dat de onafhankelijkheid van de beoordeling op het spel wordt gezet door de eigenlijke evaluatie te beïnvloeden;
32. merkt op dat de Commissie bij de opstelling van haar effectbeoordelingen ook de lidstaten moet raadplegen, aangezien deze de desbetreffende richtlijnen in een later stadium in nationaal recht moeten omzetten en de nationale overheden doorgaans beter weten hoe regelgeving in de praktijk werkt;
33. benadrukt dat slimme regelgeving op basis van volledige en objectieve effectbeoordelingen de gezamenlijke verantwoordelijkheid van de Europese instellingen blijft, en dat de Commissie dus ook rekening moet houden met de feedback die zij krijgt van het Europees Parlement, het Comité van de Regio's, het Europees Economisch en Sociaal Comité en de lidstaten;
34. wijst erop dat externe controle van de voorlopige uitkomsten van een effectbeoordeling te allen tijde noodzakelijk is voordat een effectbeoordeling definitief kan worden aangenomen; verlangt in dit verband dat het controleadvies openbaar wordt gemaakt;
35. verwijst naar de kritiek van de Rekenkamer op het feit dat de Commissie wetgevingsinitiatieven neemt hoewel het effectbeoordelingsproces nog niet is afgerond; wijst eveneens op de kritiek dat niet dezelfde mate van aandacht wordt besteed aan alle beleidsopties; benadrukt dat alle beleidsopties volledig in overweging moeten worden genomen in het kader van het effectbeoordelingsproces;
36. vraagt om meer transparantie door volledig bekend te maken welke deskundigen en andere belanghebbenden bij het effectbeoordelingsproces betrokken zijn en een verklaring omtrent hun belangen te publiceren;
37. verzoekt in het kader van openbare raadplegingen belangenvertegenwoordigingen tijdig op de hoogte te brengen van een geplande raadpleging; verlangt voorts dat belangenvertegenwoordigingen bij openbare raadplegingen tevens de gelegenheid krijgen commentaar te leveren op effectbeoordelingen en wel bijtijds, voordat het desbetreffende Commissievoorstel openbaar wordt gemaakt;

38. dringt erop aan dat de door de Commissie gebruikte gegevens betrouwbaar en vergelijkbaar zijn;
39. verzoekt de Commissie bij effectbeoordelingen stelselmatig na te gaan welke administratieve lasten wetgevingsvoorstellen met zich meebrengen en altijd duidelijk aan te geven welke van de onderzochte opties de administratieve lasten het sterkst reduceren of althans de minste nieuwe teweegbrengen;
40. wijst erop dat het nadelig is de conclusies van een effectbeoordeling tegelijk met een wetgevingsvoorstel te presenteren, aangezien dan de indruk ontstaat dat de effectbeoordeling in eerste instantie dient ter rechtvaardiging van een Commissievoorstel; adviseert daarom documenten vroegtijdig openbaar te maken tijdens elke fase van het wetgevingsproces, met inbegrip van de publicatie van de definitieve effectbeoordeling van de Commissie, zoals goedgekeurd door de IAB, vóór wordt begonnen met het overleg tussen de diensten;
41. stelt voor dat de Commissie alle door haar voltooide effectbeoordelingen publiceert in een specifieke publicatiereeks, zodat er op een eenvoudige manier naar kan worden verwezen en ze gemakkelijk kunnen worden doorzocht door het publiek op een speciale website;
42. verzoekt de Commissie ex-postevaluaties van aangenomen wetten uit te voeren; herhaalt echter dat de beoordeling achteraf nooit de hierboven vermelde taak mag vervangen die de Commissie heeft om toezicht te houden op de toepassing van het recht van de Unie door de lidstaten;
43. dringt erop aan dat de Commissie uitvoerig reageert op de door het Parlement opgestelde effectbeoordelingen;

Mogelijkheden tot verbetering op het niveau van het Europees Parlement

44. verzoekt zijn commissies consequenter gebruik te maken van het instrument waarover het EP reeds beschikt, te weten de opstelling van eigen effectbeoordelingen; wijst er nogmaals op dat er een speciale begrotingslijn bestaat voor de opstelling van effectbeoordelingen; is van mening dat met name beroep moet worden gedaan op een parlementaire effectbeoordeling wanneer aanzienlijke wijzigingen werden aangebracht aan het oorspronkelijke voorstel;
45. herinnert er voorts aan dat effectbeoordelingen geen deel moeten uitmaken van tijdrovende studies, maar dat ze ook kunnen bestaan uit beperkte studies, workshops en hoorzittingen met deskundigen;
46. is van oordeel dat het Parlement in zijn wetgevingsresoluties systematisch een standaardvisum moet opnemen waarin wordt gesteld dat aandacht is besteed aan alle effectbeoordelingen die de EU-instellingen op de voor de wetgeving in kwestie relevante terreinen hebben uitgevoerd;
47. wijst erop dat het Parlement en zijn commissies nu al over mechanismen beschikken om de effectbeoordelingen van de Commissie te toetsen; is van mening dat een presentatie van de effectbeoordelingen door de Commissie aan de relevante commissies een waardevolle aanvulling is van het door het Parlement uitgeoefende toezicht; merkt op dat dit toezicht mogelijk ook andere vormen kan aannemen, bijvoorbeeld door aanvullende

effectbeoordelingen en diepgaandere analyses uit te voeren, door externe deskundigen effectbeoordelingen van de Commissie te laten toetsen, en door buitengewone vergaderingen met onafhankelijke deskundigen te beleggen; beklemtoont in dit verband dat het werk van zijn beleidsondersteunende afdelingen op coherente wijze verder ontwikkeld moet worden;

48. onderstreept dat door het Parlement opgestelde effectbeoordelingen kunnen worden beschouwd als een correctie op effectbeoordelingen van de Commissie;
49. dringt erop aan dat het Parlement en in het bijzonder de commissies de effectbeoordelingen van de Commissie systematisch en zo vroeg mogelijk behandelen;
50. wijst erop dat binnen de bevoegde commissie en in samenwerking met de rapporteur besloten moet worden een effectbeoordeling door het Parlement te laten opstellen; dringt aan op aanpassing van het Reglement zodat voortaan een kwart van de commissieleden al opdracht kan geven tot opstelling van een effectbeoordeling;
51. moedigt al zijn commissies aan alvorens een wetgevingsvoorstel te overwegen, met de Commissie een diepgaand gesprek te voeren over de effectbeoordeling;
52. onderstreept dat effectbeoordelingen ook tijdens het parlementaire wetgevingsproces van belang zijn; moedigt het Parlement aan bij belangrijke amendementen in elk stadium van het wetgevingsproces na te gaan of effectbeoordelingen mogelijk zijn; wijst erop dat dit niet mag leiden tot lange vertragingen van het wetgevingsproces;
53. vraagt bovendien dat individuele leden de gelegenheid moeten hebben om kleine studies aan te vragen om hen relevante feiten of statistieken aan te leveren met betrekking tot kwesties die te maken hebben met hun parlementaire werkzaamheden, en stelt voor dat dergelijke studies door de bibliotheek van het Europees Parlement kunnen worden uitgevoerd, naast haar huidige functies;
54. vraagt daarom dat het Parlement plannen goedkeurt om ervoor te zorgen dat zijn bibliotheek deze dienst levert aan de leden; benadrukt dat dergelijke plannen gebaseerd moeten zijn op beste praktijken van parlementaire bibliotheken, met inbegrip van die van de lidstaten, en moeten worden uitgevoerd in overeenstemming met strenge regels, waarbij volledig moet worden samengewerkt met de commissies die een onderzoeksfunctie uitoefenen;

Naar een autonome structuur voor effectbeoordelingen voor het Europees Parlement, en toekomstperspectieven

55. onderstreept dat een gemeenschappelijk mechanisme voor effectbeoordelingen van grote betekenis zou zijn voor de kwaliteit en coherentie van zijn eigen beleid;
56. verzoekt daarom binnen het Parlement een geïntegreerd effectbeoordelingsproces tot stand te brengen; adviseert dienaangaande een gemeenschappelijke procedure voor effectbeoordelingen te ontwikkelen die stoelt op een uniforme systematiek en methodologie, en waarvan alle commissies gebruikmaken;
57. pleit ervoor dit te laten plaatsvinden onder auspiciën van een zelfstandige structuur die gebruik maakt van de eigen voorzieningen van het Parlement, bijvoorbeeld door de bibliotheek en de beleidsondersteunende afdelingen erbij te betrekken, en op ad-hocbasis

voor individuele effectbeoordelingen een beroep doet op externe deskundigen, zoals gedetacheerde ambtenaren van nationale effectbeoordelingsinstanties, die via een uit leden bestaande raad van toezicht verantwoording verschuldigd is aan het Europees Parlement;

58. verzoekt voorts de daarvoor noodzakelijke administratieve infrastructuur tot stand te brengen, waarbij erop wordt toegezien dat deze infrastructuur begrotingsneutraal is omdat gebruik wordt gemaakt van bestaande voorzieningen;
59. onderstreept dat op de lange termijn moet worden nagedacht over een mogelijk gemeenschappelijke aanpak van effectbeoordelingen door de Europese instellingen; herinnert eraan dat in het interinstitutionele akkoord van 16 december 2003 en de interinstitutionele gemeenschappelijke aanpak van effectbeoordelingen van november 2005 al werd opgeroepen tot een gemeenschappelijke methodologische benadering van effectbeoordelingen binnen de Europese instellingen;
60. betreurt dat de Commissie afwijzend staat tegenover het idee van een gemeenschappelijke aanpak van effectbeoordelingen door de Europese instellingen;
61. wijst erop dat de Raad tot dusver nauwelijks gebruik maakt van effectbeoordelingen; roept de Raad daarom op ook intensiever gebruik te maken van effectbeoordelingen, in overeenstemming met de hierboven genoemde interinstitutionele gemeenschappelijke aanpak, om zo de kwaliteit van zijn bijdrage aan de EU-wetgeving te verhogen; benadrukt dat slimme regelgeving op basis van volledige en objectieve effectbeoordelingen de gezamenlijke verantwoordelijkheid van de EU-instellingen en de lidstaten blijft;

o

o o

62. verzoekt zijn Voorzitter deze resolutie te doen toekomen aan de Raad en de Commissie.

TOELICHTING

Effectbeoordelingen (EB's) vormen een belangrijk instrument in het wetgevingsproces dat de Europese wetgever in de toekomst intensiever zou moeten benutten. De voordelen van EB's liggen voor de hand. Ze wijzen de wetgever op potentiële consequenties van zijn beleidsopties en helpen bij de besluitvorming. Zo dragen ze aanzienlijk bij tot verbetering van de wetgeving. EB's vervangen echter geenszins het politieke debat en het democratisch gelegitimeerde besluitvormingsproces van de wetgever. Ze fungeren uitsluitend als vakinhoudelijke voorbereiding van een politiek besluit.

Het ontwerpverslag bestaat uit vier paragrafen. Om te beginnen worden de algemene vereisten geformuleerd waaraan een EB op Europees niveau moet voldoen. In de tweede paragraaf worden de EB's van de Commissie besproken met mogelijkheden tot verbetering. In de derde paragraaf staan de door het EP uitgevoerde effectbeoordelingen centraal. In de vierde en laatste paragraaf wordt aangedrongen op de ontwikkeling van een autonome structuur voor de opstelling van EB's binnen het Parlement. Alle parlementaire commissies zouden gebruik moeten maken van dit mechanisme om de wetgeving te verbeteren en synergieën tot stand te brengen.

Algemene eisen voor effectbeoordelingen op Europees niveau

Het Parlement is van mening dat de door de Europese instellingen gebruikte EB's volgens bepaalde beginselen dienen te worden opgesteld. EB's moeten bovenal volledig onafhankelijk en transparant worden uitgevoerd. Ze moeten alle categorieën wetgevingsvoorstellen omvatten en een heldere methodologie volgen. Binnen de genoemde beleidsopties dient ook aandacht te worden besteed aan de optie van niet handelen. Er moet voldoende rekening worden gehouden met bijzondere gevolgen voor het MKB. Ten slotte is het noodzakelijk EB's constant aan te passen aan actuele ontwikkelingen binnen het lopende wetgevingsproces.

Mogelijkheden tot verbetering op het niveau van de Commissie

Het Parlement onderkent dat de Commissie de kwaliteit van haar EB's heeft verbeterd, in het bijzonder door oprichting van de Impact Assessment Board (IAB), die deel uitmaakt van de Commissie. Eigen ervaringen, feedback van leden van het Parlement en niet in de laatste plaats het verslag van de Rekenkamer wijzen echter uit dat de EB's van de Commissie in hun huidige vorm voor verbetering vatbaar zijn. Mogelijkheden daartoe zijn onder meer nauwere samenwerking met de EP-commissies en een gedetailleerde motivatie wanneer de Commissie bij bepaalde wetgevingsvoorstellen afziet van EB's. Daarnaast moet de Commissie zich ertoe verbinden te reageren op de in opdracht van het Parlement opgestelde EB's.

Mogelijkheden tot verbetering op het niveau van het Europees Parlement

Het Parlement kan nu van eigen EB's gebruikmaken en de EB's van de Commissie aan een grondig onderzoek onderwerpen. In de praktijk blijkt echter dat het Parlement dit slechts sporadisch doet. Daarom roept het zijn bevoegde commissies ertoe op intensiever gebruik te maken van EB's en zo de kwaliteit van de eigen regelgeving te verhogen. Daarbij valt in overweging te nemen om voortaan al een kwart van de leden van een commissie de mogelijkheid te geven om een EB te laten opstellen.

Naar een autonome structuur voor effectbeoordelingen voor het Europees Parlement, en toekomstperspectieven

Het Parlement streeft bovenal naar een autonome structuur voor effectbeoordelingen binnen het EP, zodat het de kwaliteit van zijn wetgeving verder kan verbeteren en gebruik kan maken van synergieën. Op de lange termijn moet de mogelijkheid van een gemeenschappelijk mechanisme voor alle Europese instellingen overwogen worden.

7.10.2010

ADVIES VAN DE COMMISSIE ECONOMISCHE EN MONETAIRE ZAKEN

aan de Commissie juridische zaken

inzake het garanderen van onafhankelijke effectbeoordelingen
2010/2016(INI).

Rapporteur voor advies: Derk Jan Eppink

SUGGESTIES

De Commissie economische en monetaire zaken verzoekt de ten principale bevoegde Commissie juridische zaken onderstaande suggesties in haar ontwerp-resolutie op te nemen:

- A. overwegende dat het Parlement diverse malen heeft onderstreept dat de onafhankelijkheid van effectbeoordelingen een waarborg voor de wetgevingskwaliteit is, en er herhaaldelijk om heeft verzocht dergelijke beoordelingen aan een externe, onafhankelijke toetsing te onderwerpen,
- B. overwegende dat het Effectbeoordelingscomité (IAB) door de Commissie als onafhankelijk wordt beschouwd, hoewel het onder de voorzitter van de Commissie ressorteert, bestaat uit hooggeplaatste ambtenaren uit diverse DG's en wordt voorgezeten door de adjunct-secretaris-generaal; overwegende dat dit vooringenomenheid met betrekking tot de ontvangen informatie tot gevolg heeft en daarmee het neutraliteitsvereiste wordt geschonden,
- C. overwegende dat effectbeoordelingen kunnen worden gebruikt om onnodige bureaucratische hindernissen op te werpen voor de verdere ontwikkeling of inwerkingtreding van Europese wetgeving of beleidsmaatregelen,
- D. overwegende dat er geen duidelijk overzicht bestaat van de totale kosten van effectbeoordelingen en evenmin een uitsplitsing van de kosten per DG,
 - 1. is van mening dat het effectbeoordelingsproces moet worden onderworpen aan een onafhankelijke, externe kwaliteitscontrole;
 - 2. vindt dat de huidige samenstelling en plaats van het IAB haaks staan op het vereiste van onafhankelijke effectbeoordelingen, omdat het aan externe toetsing ontbreekt;

3. is van mening dat via een onafhankelijk kwaliteitscontroleproces, in combinatie met een kosten-batenanalyse, o.a. moet worden nagegaan of een effectbeoordeling noodzakelijk is, rekening houdend met de kosten en de vertragingen die door een beoordeling ontstaan voor wetgeving en beleidsmaatregelen;
4. verzoekt de Commissie de goede praktijken in de lidstaten als inspiratiebron te gebruiken om onafhankelijke effectbeoordelingen te garanderen, en onderstreept dat het Parlement alleen gebruik moet maken van gerichte effectbeoordelingen in gevallen waarin de wetgeving tijdens de medebeslissingsprocedure drastisch wordt gewijzigd.

UITSLAG VAN DE EINDSTEMMING IN DE COMMISSIE

Datum goedkeuring	28.9.2010
Uitslag eindstemming	+: 29 -: 11 0: 1
Bij de eindstemming aanwezige leden	Burkhard Balz, Udo Bullmann, Pascal Canfin, George Sabin Cutaş, Rachida Dati, Leonardo Domenici, Derk Jan Eppink, Diogo Feio, Markus Ferber, Elisa Ferreira, Vicky Ford, José Manuel García-Margallo y Marfil, Jean-Paul Gauzès, Sven Giegold, Sylvie Goulard, Liem Hoang Ngoc, Gunnar Hökmark, Othmar Karas, Wolf Klinz, Rodi Kratsa-Tsagaropoulou, Philippe Lamberts, Werner Langen, Íñigo Méndez de Vigo, Sławomir Witold Nitras, Ivari Padar, Antolín Sánchez Presedo, Edward Scicluna, Peter Simon, Peter Skinner, Theodor Dumitru Stolojan, Kay Swinburne, Marianne Thyssen, Ramon Tremosa i Balcells, Corien Wortmann-Kool
Bij de eindstemming aanwezige vaste plaatsvervanger(s)	Elena Băsescu, David Casa, Ashley Fox, Sophia in 't Veld, Olle Ludvigsson, Thomas Mann, Siiri Oviir, Gianni Pittella

9.11.2010

ADVIES VAN DE COMMISSIE MILIEUBEHEER, VOLKSGEZONDHEID EN VOEDSELVEILIGHEID

aan de Commissie juridische zaken

inzake het garanderen van onafhankelijke effectbeoordelingen
(2010/2016(INI))

Rapporteur voor advies: Martin Callanan

SUGGESTIES

De Commissie milieubeheer, volksgezondheid en voedselveiligheid verzoekt de ten principale bevoegde Commissie juridische zaken onderstaande suggesties in haar ontwerpresolutie op te nemen:

1. verzoekt de Commissie verplichte effectbeoordelingen uit te voeren voor alle wetgevingsvoorstellen, aangezien dit nodig is om vast te stellen of er behoefte aan wetgeving bestaat en of sprake is van "toegevoegde EU-waarde";
2. stelt voor gezien de kosten van de uitvoering van de effectbeoordelingen prioriteit te geven aan effectbeoordelingen voor wetgevingsvoorstellen;
3. benadrukt dat effectbeoordelingen als leidraad voor betere wetgeving fungeren en slechts een hulpmiddel voor politieke besluitvorming kunnen zijn, en in geen geval politieke besluiten in het kader van het democratische besluitvormingsproces mogen vervangen en evenmin afbreuk mogen doen aan de rol van de personen die de politieke beslissingen moeten nemen;
4. benadrukt verder dat effectbeoordelingen de wetgevingsprocedures niet mogen vertragen en ook niet als instrument mogen worden gebruikt om procedurele belemmeringen op te werpen in een poging ongewenste wetgeving te blokkeren;
5. benadrukt dat de belanghebbenden moeten worden geraadpleegd bij het opstellen van de effectbeoordelingen en dat ontwerpen daarvan voor commentaar beschikbaar moeten worden gesteld voordat het definitieve document wordt gepubliceerd;
6. stelt voor dat het Parlement en de Raad met betrekking tot terreinen waarvoor speciale expertise nodig is kunnen verzoeken dat voor de effectbeoordelingen een externe opdracht wordt verstrekt aan deskundigen op het betreffende gebied;

7. dringt erop aan in elke effectbeoordeling een verplichte kosten/batenanalyse met duidelijk becijferde kosten en baten op te nemen om een vergelijking van de verschillende opties mogelijk te maken;
8. dringt erop aan het kosten-batenconcept in effectbeoordelingen voor wetgevingsvoorstellen uit te breiden met specifieke indicatoren inzake natuurlijke en culturele rijkdommen om de mogelijke vernietiging ervan te voorkomen, aangezien deze rijkdommen een andere, specifieke beoordeling vereisen;
9. dringt erop aan in alle effectbeoordelingen op evenwichtige wijze een verplichte analyse van de gevolgen voor de economie, de maatschappij, het milieu en de gezondheid op middellange tot lange termijn op te nemen; is van mening dat, als er geen sprake is van dergelijke gevolgen, dit expliciet in de effectbeoordeling moet worden vermeld;
10. stelt voor dat de effectbeoordelingen betreffende wetgevingsvoorstellen een economische beoordeling van de toepassing van het substitutiebeginsel bevatten;
11. onderstreept het belang en de noodzaak voor de eigen commissies van het Parlement om, in overeenstemming met de interinstitutionele gemeenschappelijke aanpak van effectbeoordelingen, de effectbeoordelingen en de bijbehorende verslagen van het comité voor effectbeoordeling (Impact Assessment Board (IAB)) in de beginfase van de procedure te toetsen en met hun eigen effectbeoordelingen te komen in geval van inhoudelijke wijzigingen die een aanzienlijke wijziging inhouden van de voorstellen van de Commissie;
12. verzoekt de Commissie een werkelijk onafhankelijk IAB op te richten dat extern op kritische wijze toezicht op de effectbeoordelingen uitoefent; stelt voor dat het IAB wordt samengesteld uit onafhankelijke leden van buiten de institutionele structuur van de EU, wordt goedgekeurd door het Parlement en de Raad en wordt ondersteund door een secretariaat bestaande uit personeel van de Commissie; stelt voor dat het IAB het Parlement aanbeveelt een wetgevingsvoorstel te verwerpen als de bijbehorende effectbeoordeling niet aan de vereiste normen voldoet;
13. stelt voor dat de Rekenkamer wordt belast met het toezicht op de benoeming van nieuwe leden van het IAB, de eerste verslagen van het nieuwe IAB toetst en ervoor zorgt dat het Parlement en de Raad zich houden aan de regels van de bovengenoemde interinstitutionele gemeenschappelijke aanpak;
14. verzoekt de voorzitter van het IAB op een daartoe strekkend verzoek resp. jaarlijks na de publicatie van het jaarverslag van het IAB voor de betrokken commissies te verschijnen en deze toe te spreken;
15. is van mening dat waarachtige onafhankelijkheid van de effectbeoordelingen een algemeen beginsel moet worden dat van toepassing is op alle soorten effectbeoordelingen, met name op milieueffectbeoordelingen; is verder van oordeel dat een garantie dat dit beginsel van toepassing is, ook moet worden opgenomen in de richtlijn betreffende de milieueffectbeoordeling¹;

¹ Richtlijn 85/337/EEG van de Raad van 27 juni 1985 betreffende de milieu-effectbeoordeling van bepaalde openbare en particuliere projecten (zoals gewijzigd), PB L 175 van 5.7.1985, blz. 40.

16. is ervan overtuigd dat het Parlement de Commissie dient te verzoeken wijzigingen voor te stellen op het VN-Verdrag inzake milieueffectrapportage in grensoverschrijdend verband (het Verdrag van Espoo) waardoor de onafhankelijkheid van de milieueffectbeoordelingen gewaarborgd zou zijn;
17. is van mening dat de Commissie een actieve rol dient te vervullen bij de behartiging van de belangen van de EU en alle lidstaten in gevallen waarin projecten van derde landen gevolgen kunnen hebben voor de Europese Unie of een of meer lidstaten.

UITSLAG VAN DE EINDSTEMMING IN DE COMMISSIE

Datum goedkeuring	27.10.2010
Uitslag eindstemming	+: 44 -: 5 0: 0
Bij de eindstemming aanwezige leden	János Áder, Elena Oana Antonescu, Kriton Arsenis, Pilar Ayuso, Sergio Berlato, Milan Cabrnock, Martin Callanan, Nessa Childers, Chris Davies, Edite Estrela, Jill Evans, Elisabetta Gardini, Julie Girling, Françoise Grossetête, Cristina Gutiérrez-Cortines, Satu Hassi, Jolanta Emilia Hibner, Christa Kläß, Corinne Lepage, Peter Liese, Linda McAvan, Radvilė Morkūnaitė-Mikulėnienė, Antonyia Parvanova, Andres Perello Rodriguez, Sirpa Pietikäinen, Mario Pirillo, Pavel Poc, Frédérique Ries, Oreste Rossi, Dagmar Roth-Behrendt, Theodoros Skylakakis, Catherine Soullie, Salvatore Tatarella, Anja Weisgerber, Glenis Willmott, Sabine Wils, Marina Yannakoudakis
Bij de eindstemming aanwezige vaste plaatsvervanger(s)	Margrete Auken, Christofer Fjellner, Matthias Groote, Philippe Juvin, Jiří Maštálka, Bill Newton Dunn, Alojz Peterle, Marianne Thyssen, Vladimir Urutchev, Kathleen Van Brempt, Elżbieta Katarzyna Łukacijewska
Bij de eindstemming aanwezige plaatsvervanger(s) (art. 187, lid 2)	Jan Zahradil

3.11.2010

ADVIES VAN DE COMMISSIE INDUSTRIE, ONDERZOEK EN ENERGIE

aan de Commissie juridische zaken

inzake het garanderen van onafhankelijke effectbeoordelingen
2010/2016(INI).

Rapporteur voor advies: Giles Chichester

SUGGESTIES

De Commissie industrie, onderzoek en energie verzoekt de ten principale bevoegde Commissie juridische zaken onderstaande suggesties in haar ontwerp-resolutie op te nemen:

1. onderstreept dat het effectbeoordelingscomité (IAB) van de Commissie stringente kwaliteitscontroles en transparantie moet waarborgen, dat het een redelijk percentage onafhankelijke, niet tot het dagelijks bestuur behorende deskundigen moet omvatten die door de Commissie zijn voorgedragen en wier voordracht door het Europees Parlement moet worden goedgekeurd, en aan de bevoegde commissie verslag moet uitbrengen;
2. beschouwt effectbeoordelingen als een geschikt instrument om de relevantie van Commissievoorstellen te verifiëren, met name op het punt van naleving van de beginselen van subsidiariteit en evenredigheid, en om medewetgevers en het publiek in het algemeen duidelijk te maken om welke redenen voor een bepaalde maatregel is gekozen;
3. is van mening dat het effectbeoordelingscomité alle effectbeoordelingen van de Commissie dient te controleren en hierover verslag moet uitbrengen; is voorts van mening dat, mocht de Commissie – nadat het effectbeoordelingscomité een kritisch advies heeft uitgebracht – besluiten geen wijzigingen in haar voorstel aan te brengen, er samen met het voorstel een verklaring van de Commissie moet worden gepubliceerd waarin zij dit besluit toelicht, evenals het advies van het IAB zelf;
4. onderstreept dat effectbeoordelingen op generlei wijze de onafhankelijkheid van de Commissie mogen inperken bij de uitoefening van haar institutionele prerogatieven, met name van het haar conform artikel 17 van het Verdrag betreffende de Europese Unie exclusief voorbehouden recht om met wetgevingsinitiatieven te komen;

5. is van mening dat het IAB in staat moet worden gesteld om ten behoeve van effectbeoordelingen (EB's) opgemaakte kostenberekeningen te verifiëren en zelf onafhankelijke kostencalculaties uit te voeren, waar nodig met de hulp van onafhankelijke deskundigen;
6. is van oordeel dat in effectbeoordelingen rekening moet worden gehouden met de effecten voor de economische partnerschappen van de EU alsook met de gevolgen van de keuze van een specifieke Europese norm in plaats van een internationale;
7. is van mening dat er voor elk wetgevingsvoorstel stelselmatig een EB moet worden uitgevoerd en roept de Commissie ertoe op om in de uitzonderlijke gevallen waarin geen EB kan worden uitgevoerd, altijd een met redenen omklede verklaring te geven waarom dat zo is;
8. is van mening dat bij effectbeoordelingen niet met een kosten-batenanalyse kan worden volstaan en onderstreept daarom het belang van een geïntegreerde aanpak van effectevaluaties ter beoordeling van de interacties tussen economische (in het bijzonder met betrekking tot KMO's), ecologische, maatschappelijke, territoriale en gezondheidsfactoren;
9. pleit ervoor dat bij elke EB een afweging wordt gemaakt van potentiële beleidsalternatieven en dringt er bij de Commissie op aan een mechanisme in te stellen om de interinstitutionele samenwerking op dit gebied te bevorderen;
10. roept de Commissie ertoe op, de belanghebbende partijen en vertegenwoordigers van andere EU-instellingen te raadplegen om concepten te analyseren nog voordat de bewuste voorstellen zijn afgerond, zodat zij in een eerder stadium en nauwer bij het proces worden betrokken, en de Commissie haar effectbeoordelingen en de inhoudelijke aspecten daarvan beter op de beoogde beleidsopties kan afstemmen; is voorts van mening dat er beknopte samenvattingen van effectbeoordelingen ter beschikking moeten worden gesteld;
11. onderstreept dat EB's in de loop van het besluitvormingsproces moeten worden bijgewerkt en met name aangepast wanneer er in het oorspronkelijk door de Commissie gedane wetgevingsvoorstel substantiële verande ringen worden doorgevoerd, en dat de aangepaste versie vóór de definitieve stemming in het Parlement beschikbaar dient te zijn; pleit voor een stelselmatiger en gericht gebruik van EB's in het Parlement wanneer voorstellen in commissieverband ingrijpend worden gewijzigd, een en ander in overeenstemming met de interinstitutionele gemeenschappelijke aanpak van effectbeoordelingen en met het EB-handboek van het Parlement;
12. wijst er nogmaals op dat de administratieve formaliteiten die uit hoofde van nieuwe wetgeving aan bedrijfsleven en overheid worden opgelegd een belangrijk element vormen bij de opmaak van EB's, en dat de daaraan verbonden administratieve en nalevingskosten zo mogelijk ook dienen te worden gekwantificeerd; pleit ervoor tevens de nodige aandacht te besteden aan zowel de beoogde administratieve lastenverlichting als de verwezenlijking van de doelstellingen van de wetgeving, zodat een evenwichtige benadering kan worden gegarandeerd, en dringt erop aan dat grondig wordt nagegaan of de gevolgen van nieuwe regelgeving voor het bedrijfsleven wel consistent zijn met de doelstellingen van de Europa-strategie voor 2020 en de lopende besprekingen over een nieuw industriebeleid voor Europa;

13. wenst dat er consequent een mkb-toets wordt uitgevoerd en gepubliceerd ter beoordeling van het effect van nieuwe regelgeving voor met name kleine en middelgrote bedrijven;
14. is van mening dat de methodiek die moeten worden gehanteerd ter bepaling van de door het IAB te bezigen effectbeoordelingsprocedures geregeld moet worden geëvalueerd door een onafhankelijke instantie zoals de Rekenkamer; dringt erop aan dat er achteraf evaluaties worden uitgevoerd om te kunnen bepalen of het gevoerde beleid effectief is geweest en om de voor EB's gebezigde methodiek te optimaliseren;
15. benadrukt dat het projectontwikkelaars of degenen die rechtstreeks of indirect voordeel hebben bij de uitvoering van een project niet mag worden toegestaan de concept-EB uit te voeren of goed te keuren, gezien de noodzaak van een verplichte onafhankelijke beoordeling door een externe instantie;
16. is van oordeel dat milieueffectbeoordelingen van projecten of wetgeving die door overheden of van de overheid afhankelijke bedrijven worden gesteund niet door de betrokken instantie mogen worden uitgevoerd of goedgekeurd;
17. is van mening dat bij de uitvoering van effectbeoordelingen uit kostenoverwegingen prioriteit moet worden gegeven aan wetgevingsvoorstellen tot vaststelling van bindende voorschriften.

UITSLAG VAN DE EINDSTEMMING IN DE COMMISSIE

Datum goedkeuring	26.10.2010
Uitslag eindstemming	+: 44 -: 4 0: 2
Bij de eindstemming aanwezige leden	Jean-Pierre Audy, Ivo Belet, Bendt Bendtsen, Jan Březina, Maria Da Graça Carvalho, Giles Chichester, Pilar del Castillo Vera, Lena Ek, Ioan Enciu, Gaston Franco, Adam Gierek, Norbert Glante, Fiona Hall, Jacky Hénin, Edit Herczog, Romana Jordan Cizelj, Arturs Krišjānis Kariņš, Lena Kolarska-Bobińska, Bogdan Kazimierz Marcinkiewicz, Marisa Matias, Angelika Niebler, Jaroslav Paška, Anni Podimata, Miloslav Ransdorf, Herbert Reul, Teresa Riera Madurell, Jens Rohde, Paul Rübig, Amalia Sartori, Francisco Sosa Wagner, Konrad Szymański, Britta Thomsen, Patrizia Toia, Evžen Tošenovský, Claude Turmes, Niki Tzavela, Marita Ulvskog, Vladimir Urutchev, Adina-Ioana Vălean, Kathleen Van Brempt, Alejo Vidal-Quadras
Bij de eindstemming aanwezige vaste plaatsvervanger(s)	Antonio Cancian, Matthias Groote, Jolanta Emilia Hibner, Yannick Jadot, Oriol Junqueras Vies, Silvana Koch-Mehrin, Bernd Lange, Markus Pieper, Mario Pirillo

2.12.2010

ADVIES VAN DE COMMISSIE INTERNE MARKT EN CONSUMENTENBESCHERMING

aan de Commissie juridische zaken

inzake het garanderen van onafhankelijke effectbeoordelingen
2010/2016(INI).

Rapporteur voor advies: Barbara Weiler

SUGGESTIES

De Commissie interne markt en consumentenbescherming verzoekt de ten principale bevoegde Commissie juridische zaken onderstaande suggesties in haar ontwerpresolutie op te nemen:

1. wijst er met nadruk op dat lering moet worden getrokken uit de evaluatie achteraf van bestaande wetgeving en van een analyse van de ter zake dienende jurisprudentie van het HvJ, en dat er, alvorens er nieuwe wetgeving wordt voorgesteld, een behoorlijke gedachtewisseling plaats moet hebben over de strategische keuzes die op een bepaald beleidsgebied beschikbaar zijn;
2. wijst op de noodzaak van grondige effectbeoordelingen als voorwaarde voor hoogwaardige wetgeving en correcte omzetting, toepassing en handhaving;
3. verzoekt de Commissie een onafhankelijke, neutrale beoordeling uit te voeren van alle mogelijke alternatieven, zonder zich vast te leggen op een bepaald alternatief vóórdat er een effectbeoordeling heeft plaats gevonden;
4. stemt in met de door de Commissie in haar mededeling over betere regelgeving in de Europese Unie erkende strategische visie op effectbeoordelingen, die moet worden toegepast in de gehele beleidscyclus, van ontwerp tot tenuitvoerlegging, handhaving, evaluatie en herziening van de wetgeving; onderstreept dat er in de conceptuele ontwerpfasen van wetgevingsvoorstellen meer aandacht en meer middelen moeten worden besteed, omdat dit kan resulteren in kwalitatief betere resultaten en versoepeling van het wetgevingsproces;
5. wijst erop dat de Commissie, wil een effectbeoordeling objectief zijn, stelselmatig alle belanghebbende partijen moet raadplegen, met inbegrip van MKB en organisaties voor consumentenbescherming, opdat de stem van de burgers van de EU bij het gevoerde overleg beter wordt gehoord;

6. merkt op dat de Commissie bij de opstelling van haar effectbeoordelingen ook de lidstaten moet raadplegen, aangezien deze de desbetreffende richtlijnen in een later stadium in nationaal recht moeten omzetten en de nationale overheden doorgaans beter weten hoe regelgeving in de praktijk werkt;
7. beschouwt de effectbeoordeling als een “levend document” dat deel vormt van het wetgevingsproces; wijst erop dat voldoende soepelheid gewaarborgd moet zijn, zodat tijdens het wetgevingsproces aanvullende effectbeoordelingen kunnen worden uitgevoerd;
8. wijst erop dat de medewetgevers zich overeenkomstig het Interinstitutioneel Akkoord over beter wetgeven hebben verbonden om, wanneer zij zulks passend en noodzakelijk achten voor het wetgevingsproces, vóór de aanneming van alle inhoudelijke amendementen effectbeoordelingen te verrichten;
9. verzoekt de Commissie erop toe te zien dat rekening wordt gehouden met eisen op het gebied van consumentenbescherming door ervoor te zorgen dat in het kader van effectbeoordelingen wordt nagegaan welke gevolgen voorstellen kunnen hebben voor de interne markt en de consumenten, en welke gevolgen zij zullen hebben voor economie, maatschappij en milieu;
10. verzoekt de Commissie bij effectbeoordelingen stelselmatig na te gaan welke administratieve lasten wetgevingsvoorstellen met zich meebrengen en altijd duidelijk aan te geven welke van de onderzochte opties de administratieve lasten het sterkst reduceren of althans de minste nieuwe teweegbrengen;
11. verzoekt de Commissie met klem ervoor te zorgen dat effectbeoordelingen een zinnige beoordeling bevatten van de maatschappelijke gevolgen van voorstellen;
12. spreekt er zijn waardering voor uit dat de nieuwe richtsnoeren van de Commissie voor effectbeoordelingen de toezegging bevatten dat de gevolgen worden onderzocht die voorstellen kunnen hebben voor het MKB, en verzoekt de Commissie met klem aan deze verplichtingen te voldoen;
13. wijst er met nadruk op dat de werkzaamheden van het Comité voor effectbeoordeling moeten worden verbeterd door erop toe te zien dat uit alle betrokken beleidssectoren deskundigen van de Commissie, alsook onafhankelijke specialisten van buiten de Commissie vertegenwoordigd zijn; merkt op dat de werkzaamheden van het effectbeoordelingscomité geheel transparant moeten blijven en dat de commissies van het Europees Parlement daarover volledig moeten worden geïnformeerd;
14. moedigt al zijn commissies aan alvorens een wetgevingsvoorstel te overwegen, met de Commissie een diepgaand gesprek te voeren over de effectbeoordeling;
15. benadrukt dat slimme regelgeving op basis van volledige en objectieve effectbeoordelingen de gezamenlijke verantwoordelijkheid van de Europese instellingen blijft, en dat de Commissie dus ook rekening moet houden met de feedback die zij krijgt van het Europees Parlement, het Comité van de Regio's, het Europees Economisch en Sociaal Comité en de lidstaten.

UITSLAG VAN DE EINDSTEMMING IN DE COMMISSIE

Datum goedkeuring	30.11.2010
Uitslag eindstemming	+: 33 -: 0 0: 0
Bij de eindstemming aanwezige leden	Pablo Arias Echeverría, Cristian Silviu Buşoi, Lara Comi, Jürgen Creutzmann, Christian Engström, Evelyne Gebhardt, Małgorzata Handzlik, Malcolm Harbour, Iliana Ivanova, Sandra Kalniete, Eija-Riitta Korhola, Edvard Kožušník, Kurt Lechner, Toine Manders, Gianni Pittella, Zuzana Roithová, Heide Rühle, Christel Schaldemose, Andreas Schwab, Róza Gräfin von Thun und Hohenstein, Kyriacos Triantaphyllides, Bernadette Vergnaud, Barbara Weiler
Bij de eindstemming aanwezige vaste plaatsvervanger(s)	Frank Engel, Anna Hedh, María Irigoyen Pérez, Morten Løkkegaard, Pier Antonio Panzeri, Konstantinos Poupakis, Wim van de Camp, Anja Weisgerber
Bij de eindstemming aanwezige plaatsvervanger(s) (art. 187, lid 2)	Emma McClarkin, Jutta Steinruck

UITSLAG VAN DE EINDSTEMMING IN DE COMMISSIE

Datum goedkeuring	12.4.2011
Uitslag eindstemming	+: 20 -: 2 0: 0
Bij de eindstemming aanwezige leden	Sebastian Valentin Bodu, Christian Engström, Lidia Joanna Geringer de Oedenberg, Klaus-Heiner Lehne, Antonio López-Istúriz White, Antonio Masip Hidalgo, Alajos Mészáros, Bernhard Rapkay, Evelyn Regner, Alexandra Thein, Diana Wallis, Rainer Wieland, Cecilia Wikström, Zbigniew Ziobro, Tadeusz Zwiefka
Bij de eindstemming aanwezige vaste plaatsvervanger(s)	Piotr Borys, Sergio Gaetano Cofferati, Sajjad Karim, Kurt Lechner, Eva Lichtenberger, Arlene McCarthy, Angelika Niebler